

Ordfører Brynjulf Bull:

Skeptisk til EEC uansett forhandlingsresultat!

Regjeringen klarer ikke å få gjennom sine krav i FISKERISPØRSMÅLET

— Det ser ikke ut som regjeringen greier å drive gjennom sine krav når det gjelder fiskerispørsmålet.

Og det ville være helt umulig for regjeringen å komme tilbake med et forhandlingsresultat som avviker det aller minste fra de krav en har stilt, sier ordfører Brynjulf Bull til «Fritt Slag». Varige særordninger for fiskeriene, selv om det kan være viktig nok, betyr ikke noe for mitt standpunkt.

Min skepsis grunner seg helt i andre sider ved EEC-sørsmålet.

Dersom vi mot formodning skulle få et godt forhandlingsresultat, vil nok dette kunne øke andelen av EEC-tilhengere i Norge, men ordfører Bull tror ikke dette er tilstrekkelig til å få en markert opinionsendring, så sterk som motstanden nå er.

Vi synes det nå er på tide at statsminister Bratteli lytter til ordfører Bull og til den sterke opinion i det norske folk og norsk arbeiderbevegelse. Regjeringen må snarest bryte forhandlingen!

EEC NYTT

UTGITT AV OSLOUTVALGET AV FOLKEBEVEGELSEN

Forhandlingene avdekker

EEC-systemet

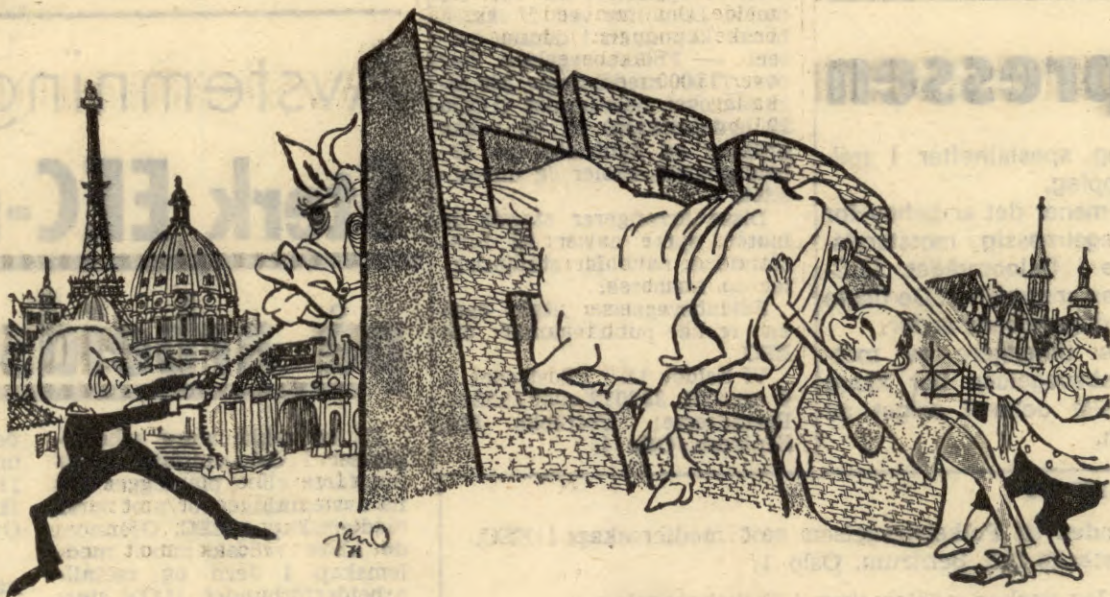
Av professor dr. juris Torstein Eckhoff

I skrivende stund vet vi ikke hva sluttresultatet vil bli. Men vi vet nok til å kunne slå fast at det er lite å hente ved forhandlingsbordet i Brussel.

Regjeringens opprinnelige krav var beskjedne. Den godtok alt som står i Roma-traktaten straks forhandlingene begynte, og har også godtatt størsteparten av de forordninger og direktiver som EEC har vedtatt. Det eneste vesentlige som ble bedt om, var om vi kunne få beholde noen av de ordninger vi nå har for jordbruk og fiske. Og etterhvert er det blitt lite igjen av de opprinnelige kravene, fordi våre forhandlere har i løpet av høsten og vinteren gitt opp det ene kravet etter det andre. Uttalelser i presse og kringkasting om Norges «beinharde forhandlingslinje» har lite med virkeligheten å gjøre.

EEC'S MARKEDSORDNING AKSEPTERT

Når det gjelder jordbruk, aksepterte de norske forhandlere allerede i første omgang EEC's markedsordning. Dermed mister vi den adgang vi nå har til å importere billige matvarer fra oversjøiske land. Bare for brødkornet må vi betale ca. 150 millioner kroner mer pr. år om vi kommer med i EEC.

Senere har våre forhandlere stort sett gitt avkall på retten til å bruke subsidier som et produksjonsdirigerende middel. Isteden har vi fått «tilsagn» om å få yde en slags sosialhjelp til bønder

som mister sin arbeidsinntekt. Men det er noe som vi ikke trengte særskilt tillatelse til. For ingen ting i EEC's regelverk er til hinder for at et land yder slik stønad.

NASJONAL FISKERIPOLITIKK

Når det gjelder fiske, har vi fått lov til å beholde størsteparten av den sone på 12 nautiske mil som idag er forbeholdt vår egen kystbe-

folkning. Striden står i øyeblikket om vi skal ha en viss sikkerhet for å beholde den også etter at 10 år er gått, eller om det skal bero på EEC's forgoftbefinnende hva som da skal skje. Vi har imidlertid gitt avkall på adgangen til å utvide den nevnte sone til f. eks. 50 nautiske mil (som Island har besluttet) eller til 200 nautiske mil (som er ordningen i flere sør-amerikanske land). Ved at våre forhandlere forøvrig har godtatt EEC's strukturforordning, vil vi også miste meget av den mulighet vi nå har til å drive nasjonal fiskeripolitikk og ressurskontroll.

FORHANDLINGENE VISER NORSK MAKTESLØSHET

Men selv om forhandlingsresultatene har vært magre, er vi blitt en erfaring rikere. Forhandlingene avdekker EEC-systemet og viser at EEC ikke lar seg bevege vekk fra Roma-traktat og forordninger. Vi har fått se hvor maktesløse vi er i Brussel. Og det gjelder vel å merke i en situasjon hvor de norske forhandlere har hatt den trussel i bakhånd at det kan bli sagt nei til medlemskap hvis vi ikke får visse innrømmelser. Hva kan vi da oppnå i fremtiden, når vi har spilt fra oss dette triumf-kort?

EEC-NYTT

Utgitt av Osloutvalget av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i EEC, Postboks 515, Sentrum-Oslo 1.
Tlf. 33 20 12 — 33 22 06
Utkommer hver 14. dag (annenhver lørdag)
Redaktør: Per Øivind Nielsen
I redaksjonen: Torstein Eckhoff, Trond Hegna, Ove Larsen og Ivar Sekne
Trykt i Morgenpostens trykkeri

Kapitalbevegelse og Folkebevegelse

Den overveiende del av pressen i vårt land er EEC-vennlig. TV og radio kan heller ikke sies å være preget av motstandssynspunkter.

Det finnes hederlige unntak, men norske avisers holdning til EEC står i skarp kontrast til folkemeningen.

I stedet for å lytte til folkeflertallet, går deler av EEC-pressen så langt som å hevde at folket er blitt lurt og ført bak lyset av Folkebevegelsens «skremsler og propaganda». Man har tydeligvis tillit til den menige manns evne til selvstendig tenking!

Den sterke motstanden «unnskyldes» med at Folkebevegelsen har rådd grunnen alene for lenge. Tilhengerne har måttet vente «vente og se». De har måttet skjule sitt sanne ansikt.

Men vi skal huske at tilhengerpressen gjennom de ca. 10 år EEC-saken har vært mer eller mindre aktuell i Norge ensidig har forsøkt å lede folket i en retning. — I dag rår tilhengerne ikke over noen bevegelse som har bred folkelig støtte og aktivitet i grasrota.

Men de har kontroll over byråkrati og statsapparat, en del partiapparater, presse og de store og pengesterke organisasjonene i næringslivet som finansierer Europabevegelsen (og Håkon Lie).

Stadig flere mennesker snakker om Folkebevegelsen mot EEC og Kapitalbevegelsen for EEC. Kapitalbevegelsen skal nå rykke inn en serie dobbelsideannonser for en million kroner i de største ukebladene i Norge, annonser som inneholder propaganda av den mest vulgære og banale type.

Vi tror det norske folk vil avvise krampetrekninger av denne type.

Motstandspresen

Den avisen De holder i hånden, «EEC-nytt», skal komme regelmessig hver 14. dag framover.

Den blir solgt i Oslo- og Østlandsområdet, på husbesøk og møter, stands, arbeidsplasser, skoler og Universitetet, av våre lokallag og kontakter.

EEC-saken går nå inn i en avgjørende fase. Året 1972 vil sannsynligvis bli et skjellsettende år i norsk politisk historie.

Selv om motstanden ser ut til å holde seg sterk i det norske folk, må vi sette alle krefter inn i sluttkampen fram mot folkeavstemningen for å holde på og helst øke motstanden.

Folkebevegelsen har til nå utgitt en rekke aviser, brosjy-

rer og spesialhefter i millionopplag.

Vi mener det er behov for en regelmessig motstandspresse i Osloområdet. EEC-pressen er sterk her. De fleste store dagsavisene er for.

Alle tilhengere av motstandsbevegelsen bør kjøpe og helst delta i salget av avisen.

KLIPP UT

Sendes til Folkebevegelsen mot medlemskap i EEC, postboks 515, Sentrum, Oslo 1.

- Jeg ønsker medlemskap i Folkebevegelsen
- Jeg ønsker tilsendt materiell fra Folkebevegelsen

Navn:

Adresse:

Poststed: Tlf.:

BRED FAGLIG konferanse mot EEC

Over tre dager i Samfunnssalen

Fra et av Folkebevegelsens møter i Oslo.

Folkebevegelsens faglige utvalg sammen med Arbeidernes Ungdomsfylking, SF's Ungdom og Kommunistisk Ungdom, arrangerer i dagene 21.—22.—23. januar, stor faglig/politisk konferanse i Samfunnssalen i Oslo. Arrangementet blir i tre saler og delvis lagt opp som et «teach-in». Søndag 23. januar er avsatt til landskonferanse for Folkebevegelsens tilhengere i fagbevegelsen. Da skal det velges et faglig landsråd.

— Påmeldingene strømmer på fra hele landet, men naturlig nok, særlig fra Østlandsområdet, sier formann i Faglig utvalg, Rolf Dahl, til «EEC-nytt». Konferansen vil få tverrpolitisk basis i fagbevegelsen og det blir representa-

sjon fra store fagforbund innen LO som Arbeidsmandsforbundet og Grafisk Forbund samt flere store avdelinger i Jern og metall.

Sentrale temaer på konferansen blir Arbeidernes og funksjonærenes problemer i EEC, organisering av fagbevegelsens motstand mot EEC-medlemskap og arbeiderbevegelsen som ledende kraft i forsvaret av landets interesser.

En rekke talere fra norsk arbeiderbevegelse er engasjert. Stortingsmann Torbjørn Berntsen, finansrådmann Bernt H. Lund, prof. Per Sundby, professor Leif Johansen, varaordfører Berit As, vitenskapelig assistent Dag Seierstad.

Berit As vil sammen med flere spesielt ta opp en rekke sider ved «Kvinnen og EEC».

Fra utlandet kommer sannsynligvis representanter fra fransk LO (CGT), britisk Labour og fagbevegelse og det sosialdemokratiske ungdoms-

Klart flertall mot EEC

Ved nyttårsskiftet ble de siste EEC-gallupene offentliggjort. Både Aftenpostens undersøkelse foretatt av Norsk Gallupinstitutt og undersøkelsen til Fakta-Dagbladet viser en klar stabilitet i folks innstilling til norsk medlemskap i EEC.

Undersøkelsene, som fant sted i november, — altså kort tid etter at England aksepterte vilkårene for medlemskap i Fellesmarkedet — viser ifølge Fakta-Dagbladet at det nå er 42% mot fullt medlemskap, mens 17% er for. Dette er de samme tallene som ved undersøkelsen i oktober.

Gallups undersøkelse viser at 23% av de spurte var for fullt medlemskap i Fellesmarkedet. Dette er også tilsvarende Gallups tall fra oktober, mens tallet på motstandere er 50% mot 53% i måneden før. Vet-ikkegruppen i Gallups undersøkelse har vokst med 3% fra 24% i oktober til 27% i november.

forbund i Vest-Tyskland. Dessuten representanter fra arbeiderbevegelsen i de nordiske land. Parlamentsmedlem Bernadette Devlin skulle deltatt, men har meldt avbud p.g.a. den alvorlige situasjonen i sitt hjemland, forteller Rolf Dahl. «EEC-nytt» bringer i neste nummer reportasje fra landskonferansen.

Avstemninger viser: Sterk EEC-motstand på arbeidsplassene

På en rekke store arbeidsplasser i Oslo-området gjennomføres eller planlegges det nå avstemninger for/mot norsk medlemskap i EEC. Gjennom de klare vedtak mot medlemskap i Jern og metallarbeiderforbundet (LO's største), Grafisk forbund og Arbeidsforbundet, samt alle støtteerklæringer bevilgninger til Folkebevegelsen fra fagforeninger og bedriftsklubber vet vi at motstanden er sterk i arbeiderbevegelsen. — Dette inntrykk bekreftes av de avstemninger vi til nå kjenner til:

På Nyland avla 80 pst. av

de tilstedeværende stemme ved uravstemning. 71,5 pst. mot, 11 pst. for og 17,5 pst. vet ikke, opplyser klubbformann Ove Larsen.

Ved Oslo Sporveier deltok nærmere 500 av sporveistjenestingen og 76 pst. stemte mot medlemskap, opplyser Henry Stokmo i Oslo Sporveistjenestens forening.

Det er også gjennomført en rekke avstemninger på Universitetet og skoler som viser klart flertall mot. Vi ber våre lesere om å rapportere inn nye avstemningsresultater til Folkebevegelsen.

Bratteli hjem fra Brussel Spontan demonstrasjon ved hjemkomsten

Statsminister Trygve Bratteli tok seg ikke tid til å lese hva som sto på plakatene til demonstrantene som møtte han på Fornebu sent søndag kveld.

Dersom Bratteli hadde ventet svingende faner, vaiende flagg, hyldningstaler og hurrarop da han vendte hjem fra sin propagandareise til EEC-landene, måtte han bli skuffet. Norsk ungdom har sluttet å bifalle forsøkene på å tilpasse Norge til Roma-traktaten, Kontinentets storindustri og EEC's embetsmannsvelde.

Da Bratteli trådte ut fra ventehallen og steg inn i den ventende limousinen, ble han møtt med «Nei til EEC»-rop, transparente med bl. a. påskriftene «Nei til salg av Norge», «Bratteli fil «fiske» oss inn i EEC», «Spør folket først — det gjelder vår frihet», «Forhandlingene er ikke hovedsaken» og «Nei til EEC». Demonstrasjonen, som var tillatt av politiet, gikk for seg i rolige former, det kom ikke til episoder av noen art.

Demonstrasjonen var spontan, og den samlet ca. 80 stk. Mens Bratteli nå ser ut til å ha beredt grunnen for en

såkalt «løsning» for fiskeriproblemene, tyder alt på at opinionen her hjemme i Norge ikke under noen omstendigheter vil godta den reduksjon av vårt demokrati og vår selvvråderett som et EEC-medlemskap vil bety. Demonstrasjonen var i første rekke ment som en påminnelse til Bratteli om at han i realiteten står foran en håpløs kamp: A overbevise flertallet av det norske

folk om at Norge er tjent med EEC-medlemskapet.

Demonstrasjonen illustrerte også et annet fenomen: EEC-tilhengers besynderlige mangel på entusiasme og engasjement. Nettopp Brattelis hjemkomst burde jo være en god anledning for EEC-tilhengerne til å markere sin støtte.

Men Bratteli møtte i stedet representanter for den norske folkeopinion.

Gråtkvalte annonser fra Europabevegelsen

Direktører „informerer” de ansatte

Kapitalbevegelsen for EEC (Industriforbundet, Rederforbundet, Bankforeningen osv.) vil gjennom Europa-bevegelsen (Haakon Lie, Sverre Stray osv.) forsøke å få husmødrene på sin side gjennom kjempeannonser i ukebladene. Annonse-serien, som tar til i februar, tar sikte på å etablere kontakt med husmødrene, sier Haakon Lie til Dagbladet. . .

Serien koster flere hundre tusen kroner, og en venter en fortsettelse fra Kapitalbevegelsen for EEC i denne og i andre retninger. EEC-nytt tror husmødrene har lært at en ikke skal stole for meget på smart reklame. Det lønner seg

bedre å snakke med familie, naboer og arbeidskamerater.

Resepten er klar: Bedriftslederne vil true med arbeidsløshet om vi ikke kommer inn i EEC. Dette er alt skjedd i ELKEM-konsernet og DENOFA/Lilleborg. EEC-pressen følger opp med voldsomme oppslag om bedriftsinnskrenkninger og konkurser (skjønt det beviselig ikke er unormalt mange konkurser, og EEC-landene har høyere arbeidsløshet — folk i arbeidsformidlingen sier det ikke er fare på ferde). Og nå kommer altså Europa-bevegelsen med sine gråtkvalte annonser over samme tema.

Økt EEC-motstand i Danmark:

Norge kan avgjøre Danmarks skjebne

Norges avgjørelse i EEC-saken kan også avgjøre Danmarks skjebne. I Danmark er motstanden mot medlemskap økende. Den siste Gallup, opptatt etter vedtaket om britisk medlemskap, viser 31% mot (sist 27), 37% for (sist 39) og 32% vet ikke (sist 34).

Den 19. februar skal det holdes landskonferanse mot EEC-medlemskap for å koordinere og samle alle motstands-gruppene. Vi ønsker lykke til!

Ekspertgrupper oppnevnt:

MOTMELDING FRA FOLKEBEVEGELSEN

For å kunne møte Regjeringens bebudede markedsmelding, har Folkebevegelsen sett det som en nødvendig oppgave å produsere en «alternativ» markedsmelding. Dette er Folkebevegelsens første forsøk på å lage en samlet, detaljert utredning som tar opp alle vesentlige spørsmål i forbindelse med norsk medlemskap i EEC.

92 fremtredende norske politikere, vitenskapsmenn og skribenter har gått sammen om å utarbeide — på strenge faglige kriterier — et omfattende materiale som skal offentliggjøres i form av en melding, ment å bli distribuert til såvel stortingsmenn og andre ledende politikere som til menigmann.

Gruppene drøfter følgende felter: EEC sett i et helhetsperspektiv, selvvråderetten/demokratiet, utviklingen mot en politisk og økonomisk union, etableringsretten, arbeidsmarkedet, kapitalbevegelsene, sosialpolitikken, fiskeripolitikken, distriktspolitikken, industripolitikken, generelle økonomiske konsekvenser av et EEC-medlemskap, energispørsmål, miljøvern- og forurensningsspørsmål, kultur-, vitenskaps- og utdannings-spørsmål, kvinnens plass i EEC, pris- og forbrukerspørsmål, EEC og u-hjelp.

Av personer som har stilt seg i spissen for disse utredningene kan nevnes: Hjalmar Hegge (universitetslektor), Arne Næss (prof.), Per Stavang (prof.), Jens A. Christophersen (dosent), Torstein Eckhoff (prof.), Gunnar Garbo (stortingsmann), Einar Førde (stortingsmann), Torbjørn Berntsen (stortingsmann), Karl Evang (helseidirektør), Sigmund Borgan (prof.), Klaus Sunnanå (fiskeridirektør), Teddy Dyring (stortingsmann), Fritz Holthe (dosent), Leif Johansen (prof.), Ivan T. Rosenkvist (prof.), Otto Bastiansen (prorektor ved Universitetet), Torkel Opsahl (prof.).

Omkring månedsskiftet januar/februar vil sannsynligvis de første delsinnsstillingene foreligge. De er tenkt publisert i brosjyre-form. Selve hovedmeldingen vil foreligge umiddelbart etter at Regjeringen har offentliggjort sin markedsmelding.

Allerede på dette tidspunkt kan det slås fast at Folkebevegelsens markedsmelding vil legge hovedvekten på økolo-

giske, distriktpolitiske og sentrale demokratiske verdiprioriteringer. Men det vil også bli presisert at et eventuelt EEC-medlemskap vil vanskeliggjøre en effektiv sosialpolitikk, true en selvstendig økonomisk politikk og sette særlig arbeidsplassene i hjemmeindustrien i fare. 70% av arbeidsplassene i Norge finnes i hjemmeindustrien.

Folkebevegelsen er av tilhengerpressen blitt beskyldt for å fare med lettvinne påstander, ja til og med løgner (sekretær Seeland i Europa-bevegelsen). Vi tror det skal bli svært vanskelig å opprettholde denne påstand etter at «notmeldingen» er offentliggjort.

Demonstrasjon utenfor Regjerings- bygningen

«Forhandlingene avdekker EEC-systemets, «Nei til under-tegning av medlemskaptraktaten» og «Nei til salg av Norge» sto det på transparentene og løpesedlene som ble delt ut utenfor regjeringsbygningen torsdag 13. januar. Samtidig satt Regjeringen samlet for å avgjøre svaret til Brussel. Demonstrasjonen var lovlig og i rolige former. Den var arrangert av Bislet—St. Hanshaugen lokallag av Folkebevegelsen.

Ikke meningsberettiget?

«Samtidig understreker statsråd Lled at selv om mange sider av saken (EEC-spørsmålet) kan være uoversiktlige, synes den industrielle siden å være temmelig opplagt og klar for alle mennesker som i kraft av erfaring og innsikt kan sies å være meningsberettigede.»

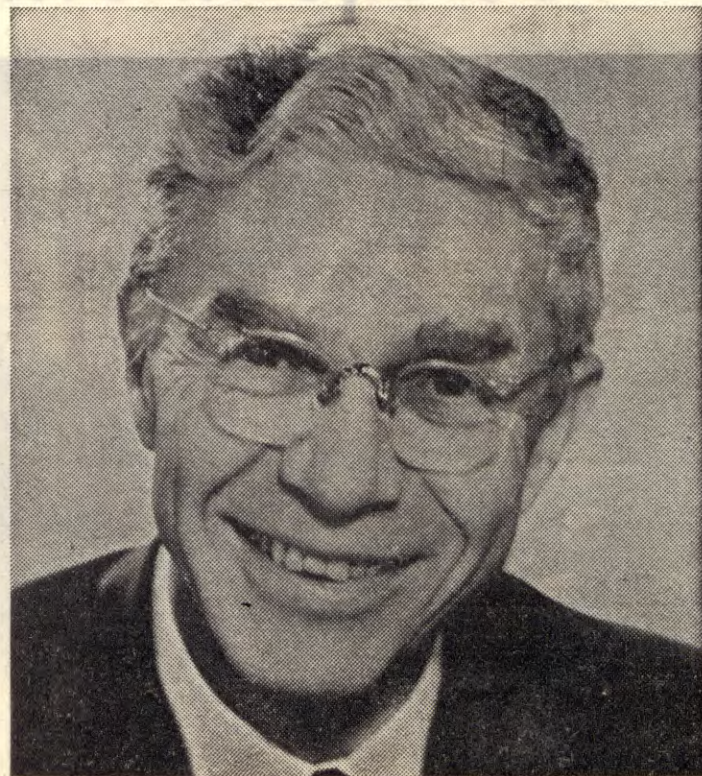
Meningsberettigede?
Hva med landsstyret i Jern og Metall?

Forskningsjef Odd Aukrust:

EEC-medlemskap kan skape utrygge arbeidsplasser i hjemme-industrien

Innlemmelse i et større marked betyr at en større del av det nasjonale marked må oppgis til fordel for utenlandske konkurrenter

Forskningsjef Odd Aukrust i Statistisk Sentralbyrå avviser klart den skremselspropaganda som høyrekreftene i dette land kjører ut. Fra Haakon Lies og Svern Strays «Europabevegelse» og andre pro-EEC-organisasjoner hevdes det at dersom Norge blir stående utenfor EEC, vil arbeidsplassene her i landet komme i fare. Forskningsjef Aukrust gir i et intervju med «EEC-NYTT» klart uttrykk for at en frihandelsavtale med EEC vil rive grunnen vekk under skremselspropagandaen, samtidig som han påviser hvordan et EEC-medlemskap vil kunne skape langt hardere konkurransevilkår for vår hjemmeindustri.

— Hva vil en frihandelsordning kunne innebære, Odd Aukrust?

— Vi kan regne med at ordningen vil omfatte alle industrielle ferdigvarer, men vi må være forberedt på at visse viktige råvarer og halvfabrikata kan bli unntatt i en overgangsperiode.

— Den unntakslisten som begynner å ta form, hvilke næringer vil den ramme?

FRIHANDELSAVTALE

— Egentlig vet vi ikke ennå hvor lang unntakslisten blir. Hvis det blir som Vest-Tyskland og Be-ne-lux-landene ønsker, vil den hovedsakelig komme til å ramme papir- og pappvarer hvor vår eksport til det utvidede EEC bare utgjorde 8 pst. av landets samlede eksport i 1970. Frankrike og Italia trykker på for å få unntatt også bl. a. aluminium og ferrolegeringer, i alt 20 pst. av vår samlede eksport. Hva resultatet vil bli vet vi ikke.

— Vi må huske at frihandelsavtalen må godkjennes av GATT og derfor må inneholde få unntak.

UTRYGGE ARBEIDSPASSER

— Hvilken rolle kan de nordiske land spille dersom de opptrer samlet i forhandlingene om en frihandelsavtale?

— De nordiske land er en stor avtager av produkter fra det utvidede EEC og har derfor en meget respektabel forhandlingsposisjon. I Kennedy-runden (forhandlinger om tollreduksjoner mellom en rekke land) opparbeidet vi en meget god forhandlingsposisjon vis å vis EEC, nettopp fordi vi opptrådte samlet.

— De hevder at en frihandelsavtale representerer en nesten like god løsning på industriens handelspolitiske problemer som medlemskap? Men

vil ikke medlemskap likevel by på større markedsmessige fordeler og dermed sikrere arbeidsplasser?

— For vekstmulighetene i industrien tror jeg ikke valget mellom medlemskap og frihandelsavtale betyr mye så lenge vi ser på industrien under ett. Ser vi derimot på enkelte industrigrupper, vil nok situasjonen bli en annen. En del eksportnæringer vil få fordeler av et medlemskap, men hjemmeindustrien vil samtidig møte tilsvarende ulemper.

— Hvilke erfaringer kan vi i denne forbindelse trekke ut av EFTA-samarbeidet?

— Her kan jeg vise til et intervju direktør Didriksen i Industriforbundet har hatt med Aftenposten 15. 10. i fjor. Didriksen nevner her tall som tydelig viser at den fremgang vi har hatt for vår eksportindustri — en fremgang som har skjedd innenfor EFTA og som også skyldes økt handel med EEC til tross for at vi står utenfor — er betalt med tapte markeder for vår hjemmeindustri. Jeg har en tabell som illustrerer samme poeng: Vi har hatt en betydelig eksportøkning i 1960-årene, særlig for vår «tradisjonelle» industri, men for de typiske hjemme-

industrier har importøkningen vært vesentlig sterkere enn eksportøkningen.

— Har EEC's tollgrenser utad egentlig hatt noen bremsende effekt på veksten i våre industrinæringer?

— Det viser seg faktisk at EEC's ytre tollmur har spilt uhyre liten rolle i denne sammenheng. Derimot later det til at mangel på ressurser innenlands har vært svært betydningsfull som bremse på industriekspansjonen. Dette bekrefter da også direktør Didriksen i det nevnte intervju med Aftenposten. Han peker på ekspansjonen i service-næ-

ringene og den offentlige virksomhet som en faktor som kan bli en betydelig bremse på arbeidskrafttilgangen til industrien.

— Vil hjemmeindustrien tåle et EEC-medlemskap?

— La oss først være klar over følgende som ofte blir oversett: Selv om tollfri adgang til et større marked fører til økt eksport, betyr dette ikke at industrien i dette land får økte avsetningsmuligheter. Forholdet er nemlig at innlemmelse i et større marked betyr at en større del av det nasjonale marked må oppgis til fordel for utenlandske konkurrenter. Det er selve poenget med frihandel at større eksport av visse produkter går hånd i hånd med større import og synkende selvdækning for andre produkter.

For bedrifter som produserer for det norske hjemmemarked kan dette bety en hardere konkurransesituasjon. Denne konkurransesituasjon kan enten møtes med omlegning av driften kombinert med rasjonalisering eller med delvis eller total nedleggelse av virksomheten. Dette innebærer konkret at arbeidsplassene i hjemmeindustrien blir mer ut-satt, mer utrygge.

HERRE I EGGET HUS

Forskningsjef Aukrust presiserer til slutt at sett i et nasjonaløkonomisk perspektiv kan det være vel så viktig å ha kontroll over sentrale virkemidler bl. a. på det kredittpolitiske og det budsjettpolitiske område, som det er å få tollfri adgang til den vest-europiske delen av Kontinentet. De mulige fordeler ved å være representert i EEC's organer kan etter min mening aldri oppveie de åpenbare ulemper ved ikke lenger å være herre i eget hus, sier Aukrust.

Kirkedepartementet finansierer pro-EEC-konferanse arrangert av Unge Høyre

Unge Høyre har i hele høst vært i pengevanskeligheter. Ifølge fremtredende UH-tillitsmenn har man derfor benyttet høsten til å planlegge en omfattende pro-EEC-kampanje og håpe at økonomien skal bedre seg.

I det halvåret som ligger foran oss skal planene settes ut i livet. Allerede 13. januar arrangerte UH en større konferanse om «De små land og de multinasjonale konserner». Programmet var uhyre ensidig lagt opp. Universitetslektor Fr. Fr. Gundersen (kjent EEC-tilhenger) innledet sammen med kontorsjef Else Bøe (EEC-tilhenger). I hovedpanelet satt industriminister Finn Lied, en representant for norsk industri, en representant for EEC-kommisjonen samt Jarle Berge (cand. oecón.) som var en es-

te EEC-motstander. Etter disse innledningene og paneldebatt hadde mag.art. Øystein Josefsen (EEC-tilhenger) og Jon Ivar Nalsund (EEC-motstander) en kort innledning til debatt. Summa summarum: 2 EEC-motstandere og 6 klare tilhengere!

MINIMALE INNHUGG I KASSA

Denne konferansen har gjort minimale innhugg i Unge Høyres kasse. Kirkedepartementet har finansiert det hele, fremgår det av et brev som UH har sendt til de forskjellige konferansedeltagere. Vi vet ikke hvilke regler KUD har begynt å arbeide etter når de vurderer økonomisk støtte til de politiske ungdomsorganisa-

sjoner, men vi trodde slik støtte bare kunne innskrenke seg til å gjelde dekning av intern studievirksomhet. Slik var det i alle fall før.

Men vi holder det ikke for usannsynlig at den særegne situasjon som er oppstått i forbindelse med EEC-saken, har beveget Staten til å finansiere pro-EEC-propaganda gjennom støtte til organisasjoner som er klart orientert i retning av norsk EEC-medlemskap. Unge Høyre er en slik organisasjon og forøvrig den eneste av de politiske ungdomsorganisasjoner med et slikt siktemål.

Vi vil følge nøye med i hvorledes UH har tenkt å finansiere sin øvrige pro-EEC-propaganda i halvåret som ligger foran oss.